

Purkmistr pokyvoval hlavou, Sotva se Dobrušští formánům
tetky ehvili poslouchaly, a děvča-
ta vpředu, ta se pořád ehlichtala.
Ale toho si Věk povšiml, že jak
začal rozprávěti a chvílku již ho-
vořil, že se Mária poobrátla, a
poslouchají neehala družky. Než-
li se nadáli, byli na Opočně. Tam
se dovedli, že před hodnou ehví-
lí odjeli odtud do Prahy na slav-
nost korunovace také na dvou vo-
zích. F. Věk seskočil na "pro-
stranově," ohlásil, že se tu na
shvílku staví, že přijde hned.

Vzpomněl na starého poštmi-
stra Sýkoru. Nedalo mu, aby se
a něho nestavil, věda dobře, že
starý podivín se jistě také těší z
korunovace. Nezaostal ho v křesle
jako pokaždé. Starý "spěšnověd"
ploužil se v bačkorách k polici plá-
se starých knih. Ale horko měl
v jízbě jako po každé. F. L. Věk
ka viděl rád; na poslední výstup
až pozapomněl. Když uslyšel, kam
Věk jede, začal povzdychovat víc
a více, a teskně, a nařikat, jak
má soužení, jaké trápení s téma
nohama. Kdyby alespoň na tyhle
dny mohl na ně, aby se mohl podí-
vat do Prahy, na tu slávu, na če-
ského krále.

Věkoví bylo líto starocha, jenž
pojednou se třesa ohlížel se po
svém starém křesle. Věk ho do
a něho vedl, a staroch ustavičně po-
vzdychuje opakoval:

"Oni to všecko uvidějí. Ach,
Bože, ach mladost, ach mladost!
Ale oni tomu aspoň rozumějí, co
to je ta slavnost, co v tom je, ale
tady — A všude říkájí "ko-
runa," "korunovace." Vždyť je
to ukradeno, z latiny ukradeno,
povídání corona, vždyť vědí! "Zla-
toveň" povídá slovář, "zlatoveň,"
rozumějí, a korunovace, to jsem
zas já našel, to je "slavnost zla-
tovnění" anebo "králozvyšení."
Ach, to bude sláva! Všichni spě-
šnovědci půjdou kolem cestovního
kočáru J. Milosti. Vím, jak to
shodí, s obnoženou hlavou, v plné
skvostnoctitělosti, vědí to je ga-
la, to je slovo co? A já bych moh'
také! Takhle musím tu sedět, a
podívat se tamhle" — a ukazoval
na skříň. F. Věk jí musel otevřít.

"Podívat se, to můj spěšnověd-
ský skvostnoctitělný oblek."
Všela tam poštmirovská uni-
forma, červený frak, bílé jelenice,
klobouk přemovaný, a pod tím
stály vysoké boty.
"V tom jsem vez' císaře Jose-
fa, a v tom bych moh' jít s ostat-
ními spěšnovědy kolem kočáru J.
král. Milosti. Ale," a tu změnil
nařikavý tón. "Ale je to tu, bu-
de to, králozvyšení, bude. Do-
škal jsem se ho. Buď Pánbůh po-
ehválen!" Hlas mu mēkl, a z o-
šl pod hustým obočím prokmitlo
jako pohnutí. "Tak jedou a sta-
vějí se zas, ale hned, jak přij-
dou, oni mně to jak náleží pově-
dí, oni tomu rozumějí, tady jsou
hovada, tady se mně jen směj-
ou; a půjdou-li do české expedice,
řeknou panu Krameriusovi stran
těch mých slov, že mám zas no-
vá a lepší —"

F. Věk lekáje se, že nastane vý-
klad o nových slovech, měl se ry-
ehle k odchodu, vymlouvaje se, že
venku čekají. Poštmiistr tiskl mu
ruku a žádal znova, aby se tu ji-
stě stavil, a aby Prahu pozdravo-
val, matičku Prahu.

Starému spěšnovědovi oměly se
oči. —
A zase jeli volnou krajinou, ži-
rým, rovinným krajem na Králově
Hradce, dále k Chlumu a měli
přes Poděbrady a Český Brod za-
měřeno na Prahu. Panimámy na
obou vozích začaly se modlit, ja-
koby jely k sv. Janu.

Nebylo však hrubě možná. Ci-
sařská silnice jindy dost živá, ne-
táhla se teď povozy a lidmi. Tu
se kolébaly před nimi těžké vozy
formanské, ten formán jen s dvě-
ma, onen "těžký formán" se
dvěma páry koňů, v chomoutech
bláskavých mosazných kováním,
a jezevními koňmi a rudými vy-
třibami. Potkávali také přepěče,
"foraitry," kteří vytáhnou své for-
manské povozy vraceli se na jedno-
sočkové dvonokle, za ně krádele
přivázané ostatní dva páry koňů v
těžkých chomoutech a v plném
běhu.

mlouvali, že jim dělá ostudu, když
se s ní v poledne táhl do hospody,
a když tím hrncem všechny od-
stolu vyháněl, že jen uplivali a na-
dávali.

Teď přebral Pinkava celý vůz,
jakoby dukatý hledal, až konečně
shlédl svůj poklad pod vozem, ve-
dle kolomaznice, prachem pokry-
tý a jen tam navhlý, kde se pu-
klinou drala špáva, měkká masa
perného, špinavé žlutavého tvaru-
hu. Všichni z obou vozů se sbě-
hli, smáli se a ehehtali pihovatě-
mu Pinkavovi, jenž hrncem prohlí-
žel, očisťoval, nadával, ja té
ehvíle konšelem a ne kořím. Ne-
upokojil se dříve, až když mu ce-
lý jeho vůz nabídl náhradu ze
svých potravních zásob, ovšem s
tou podmínkou, že puklý hrnc
zůstane v příkopě a nepojede s ni-
mi do Prahy.

Na Věkově voze měli z toho ta-
ké zábavu, a také si sami navzá-
jem dobře cestu krátili, a ne tak
blučně jako ti tam na konšel-
ském. Děvčata se méně ústniti-
la obecného hovoru; tak dobrý
mraz kázal. Než při obědě, když
svačili, i při večerě, seděli všichni
pohromadě, a tu se Věk spíše s
nimi dostal do hovoru nežli na
voze. Také dělal rytíře, vykoná-
val jim veliké malé služby a po-
zornosti. Nejvíce vnuče Snížko-
vé. Té si všiml nejspíše. Líbila
mu více nežli jindy, zvláště
když její chování poznával. Ve-
dla si nelibě a mírně, že se tím
patrně líbila od svých hluchněj-
ších a volnějšých kamarádek. F. Věk
se také k ní setročil choval, a
hlavně k vůli ní zamítl návrh roz-
puštění mládence z druhého vo-
zu, Exnera Josefa, který před tím
Pinkavovi hrnc kolomaznicí pří-
povrýšil, aby nyní na večer ne-
bo ráno před odjezdem devětatům
něco vyvedl, nějaké čtvrtěti.

Děvčata spala s panimaminka-
mi v jedné jízbě osamělé zájezd-
ní hospody při silnici, mužští ve-
dle v komoře i na půdě, jak jen
bylo místo. Konšel Pinkava v
stáji u koňů, aby mu nikdo nepo-
kradl zásobu obroku. Když se po
večeri všichni na vrzavých dřevě-
ných schodech rozecházeli v zaru-
dlé záři lojové svíčky a svítily,
F. Věk chutě a upřímně, nejen z
ohybeje, podal Mária ruku. U-
cítil, jak se její ruka v jeho za-
ehvěla, a zapomněl podat ruku ta-
ké ostatním devětatům. V tom vše-
obecném na noc loučení nikdo si
toho nevšiml. Jen Snížková vnu-
čka, a dobře, a myslila na to i
pak, když konečně ulehly. Mysli-
la na všecko, obnovila v mysl ce-
stu celého dne, zastavovala se
tam, kde s Věkem mluvila, kde jí
něco řekl, nebo nějakou pozornost
prokázal. Těšilo ji to, a tak jí to
bláženě všecko zabavilo, že nedba-
la svých družek, jimž improviso-
vaná lůžka, slamníky a sláma
plachtou pokrytá působila tolik
veselosti, žertů a smíchu, až paní
tety počaly je napomínat a okřik-
ovati.

Vedle v komoře při stěně na
slámě, maje hlavu na přiklope-
ných židlích, ležel mladý Věk. —
Slyšel ze sousedství ohlas veselé-
ho hovoru, divých bujných výkřiků
a hluchého smíchu. Naslouchal,
pozoruje, neuslyší-li také
Máriačin hlas. Než nezazněl ho-
mezí těmi rozpustilými, a bylo
mu to skoro málo. A myslil, to že
je opravdu hodné děvče, čisté
mysli, nezkušená jako dítě. Jak
vroucí a přece plný studu byl její
pohled! A ruka se jí zahvěla. —
Ale kdož ví... Paula byla také
takové děvčátko, a přece pak...
A ostatní, Lotty, Bettina... Ah,
ah — Jak na ně mohl vzpome-
nout, na ty dryčánie...

V tom jej vytrhl Exnerův Jo-
sef, ten štvance z konšelova vo-
zu, jenž za smíchu a žertů ostat-
ní společnosti mužské leza toť
přes něj, klepal na zeď, a škádlí-
vě na holky pokřikoval, a jenž ne-
ustal, až když se ozvalo hluché
jako brozívé zabučení na zeď z po-
koje a ohlas přisného vyzvání sta-
ré Snížkové, aby si pan Josifek už
dal pokoj. —

Když se Věk časné ráno probu-
dil, rád si připomněl nastávající
cestu. Těšil se zase na ten den.
Ostatní společnosti se již strojili,
a Peptík Exnerův byl venku. —
Věk vzpomněl na jeho věčejší
návrh. Proto ustrojil se vyjel
na neposporované prohlédli oba
vozy. Neshlédl však nic pode-
stěného.

I jeli zas veselé dáí ranně,
chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

Když v poledne na hospodě o-
bédvali, vtipkoval Exnerův Peptík
o jménech Pellegrini a Miko-
vini; v tom kdosi, nějaký jezdec
přibylý, přinesl novinu, že teď od-
poledne pojede tudy Náchodský
pán, vévoda Kuronský, že jede ke
korunovaci s "hercočkou" a s
deerami, a že má celé komonstvo
a sebou. Zpráva ta vzbudila i
teď, kdy toho panstva různého to-
lik přejelo, značnou sensaci, a Do-
brušští, kteří o mocném a bohatém
sousedovi na Náchodě leccos sly-
šeli, o jeho štedrosti i nádhře, ja-
ký má dvůr, mluvili o něm dlouho
a živě a těšili se, že něco uvidí.

A uviděli. Odpoledne, bylo již
okolo čtvrtě, když jeli širou silni-
cí, zdvihl se za nimi mrak prachu,
a z toho vyjelo několik forajtrů
přemovaných k červených kabát-
čích. Za nimi kočáry přeřehly,
jeden, dva, tři, celá řada, a kolem
nich mnoho jezdců v copech, v
kloboučkách, v tmavozeleném my-
slivečném obleku přemovaném na
prsu zlatými portami jako šňura-
mi.

Dobrušští uhýbali již z daleka
na levo, ku příkopu, aby vrehnost
měla volno. Všichni se při tom
zpět ohlíželi a hádali, v kterém a-
si kočáře sedí vojvoda, a v kterém
ona vévodkyně s deerami, nebo

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

chladným, ale pěkným jitem, ne-
konečnou silnicí, krajinou tu v
krají rázu již podzimního. Z po-
čátku byla cesta dosti volná, ale
čím dále tím více se objevovalo
povozů a lidí. Dopoledne je před-
jelo kolik husarů s copy přes špán-
ky a vojanských sluhů vedoucích
koně jízdné i s nákladem. F. Věk
maršálek hrabě Pellegrini a ten
druhý hrabě Mikovini, a oba že
jedou z Hradce Králové, ženské
to divadlo dosti zajímalo a mluvi-
ly o něm i o panských kočárech
cestovních, které je zase předje-
ly. Stará Snížková trnula, co to
v Praze bude, když jenom jedi-
nou silnicí tolik lidstva a tolik
panstva se tam hrne, a co se jich
odjinud, z jiných stran přisype,
přivalí, to že oni se tam ztratí ja-
ko zrno máku v popelu.

Severův

BALSÁM PRO PLÍCE,

osvědčený a úspěšný lék

Složený z nejlepších zdraví lidskému prospěšných
přísad, doporučuje se v případech jako jest:

**Obtížný a tvrdší kašel všeho druhu,
zápal průdušek, krup čili falešný záskrt,
nastuzení, modrý neb zájímavý kašel, chrap-
tivost a těmto podobné nemoci plic a hrdla.**

Jest to lék, který skutečně uzdravuje.

Dvojit velikost: 25 a 50 centů.

Všechny Severovy Léky

jsou téměř všude na pro-
dej v lékárnách.
**Nebeřte žádných jiných.
Nevěřte, že jiné jsou
"právě tak dobré jako
SEVEROVY."**

Návod a knížky s poučením
o léčbě jsou tištěny ve
vaší řeči.

Lékařská porada zdarma.

Kdybyste věděli,

jak těsně spojeny jsou játra, žaludek a
střeva, nebylo by vám divné, když jed-
no ústrojí jest nějakou nemocí posti-
ženo, že i druhé hned svoji činnost pře-
ruší ze sympatie.

Severův ŽIVOTNÍ BALSÁM.

Dě těmto veledůležitým orgánům je-
jich přirozenou sílu a zajistí jejich
zdravou činnost.

**Znamená novou svězeť
a nový život.**

Cena 75c.

Bolesti na prsou,

**v zádech neb na straně,
otoky, stuhlý krk, klouby
neb svaly, revmatické bo-
lesti, neuralgie, křeče,
vymknutí, atd.**

vyžadují důkladné vtráení místního prostředku.
Bezpečnou a rychlou úlevu můžete vždy
očekávat, upotřebíte-li na to

Severův Gothardský olej.

Cena 50 centů.